

ZSILLE GÁBOR
Csatangolás

„a program legkellemesebb része következik:
a csatangolás”

(Zbigniew Herbert)

*Most pedig következhet a csatangolás,
vagyis*

- *csatangolás idő és bármiféle cél nélkül, mintha átutazó idegen lennék, ki először és utoljára sétál most itt;*
- *az elejtett, reménytelen részletek hosszú megfigyelése;*
- *kukucskálás egy lépcsőházba, a fal repedéseinek tanulmányozása a kapu törött tejüvegén át;*
- *egy eltévedt suszterbogár felemelése a járdáról, majd kilométernyi cipelése a legközelebbi parkig;*
- *az esőcsatornákra ragasztott albérleti hirdetések, elmosódott reklámceklék, az elveszett kutyákat kereső, kockás noteszlapokra írt szavak gondos elolvasása;*
- *a templomi hirdetőtáblára gombostűzött gyászjelentések böngészése, különös tekintettel az elhunytak életkorára és arcképre, majd életútjuk és szokásaik találgatása;*
- *a főtér egyik palotájának homlokzatán, a párkányokon és a szoborfülkékben gubbasztó galambok megszámlálása;*
- *álldogálás egy trafikban, a szivarok és az újságok és a csokoládék illatának mély letüdözése;*
- *az üvegajtón át megbámulni egy miniszoknyás lány íveit, aki keresztbe tett lábbal várakozik a fodrászüzletben;*
- *elképzelés nélküli terepszemle a mellékutcák áttekinthetetlenül zsúfolt antikváriumaiiban;*
- *lődörgés a nyüzsgő piacon, ellenőrizni az aszalt körte és a naspolya árát, miközben egyetlen fillér sincs nálam;*
- *a legnagyobb könyvesboltban beleolvasni verseskötetekbe, melyek egy teljesen ismeretlen nyelven íródtak.*

Valahol megkondul egy harang.

A fények játéka egy kerítésen.

ÁCS JÓZSEF
Terepszemle

Zsille Gábornak

*Ó, a világ szépségei, ahogy szemünk elé sereglenek!
Mert ki az úgynevezett rendből kizuhan, s utoléri a csönd,
az megáll a foghíjtelken, a leköpdösött, bemocskolt utcán.
Saját sorsára ismer a cél nélkül keringő szemétben is.*